

ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣੋਗੇ?

ਮੱਠੀ 20:17-28; ਮਰਕੁਸ 10:32-45; ਲੂਕਾ 18:31-34;

ਇਕ ਨੇੜ ਝਾਰ

ਆਪਣੀ ਬਾਲਗ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਡੇਵ ਐਚ. ਰੋਪਰ ਇਕ ਅਧਿਆਪਕ ਹੀ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਅਧਿਆਪਕ, ਇਕ ਵਿਗਿਆਨ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਉਹ ਇਕ ਬੁਕ ਸਟੋਰ ਦੇ ਮਾਲਕ, ਕਿਸਾਨ, ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਅੱਜ, 88 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿਚ ਉਹ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਲਈ ਚੁਟਕਲਿਆਂ ਤੇ ਲੇਖ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮਜ਼ਾਕ ਵਿਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ‘ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਮੈਂ ਕੀ ਬਣਾਂ?’ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਬੱਚੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ, ‘ਵੱਡਾ ਹੋ ਕੇ ਤੂੰ ਕੀ ਬਣੇਂਗਾ?’ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਜਵਾਬ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ‘ਫਾਇਰ ਫਾਈਟਰ,’ ‘ਟੀਚਰ,’ ‘ਪੁਲਾੜ ਯਾਤਰੀ,’ ‘ਬੈਲੇ ਡਾਂਸਰ’ ‘ਡਾਕਟਰ,’ ‘ਨਰਸ’ ਬਣੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਥੋਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ, ‘ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣੋਗੇ?’ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ ਤੇ ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਂਜ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਤਕ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਚੁਣ ਹੀ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਤੁਹਾਡੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਵੱਡਾ ਹੋਣ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਉਮੀਦਾਂ ਕੀ ਹਨ? ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?

ਇਕ ਦਿਨ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਤੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਕਹਿਣਾ ਸੀ।

ਦੋ ਚੇਲੇ

(ਮੱਠੀ 2:17-23; ਮਰਕੁਸ 10:32-40; ਲੂਕਾ 18:31-34)

ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਦੇ ਰਾਹ ਤੇ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ:

ਵੇਖੋ ਅਸੀਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਜੋ ਨਬੀਆਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਫੜਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਉੱਤੇ ਠੱਠਾ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਰ ਉਹ ਦੀ ਪਤ ਲਾਹੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਰ ਉਸ ਤੇ ਬੁੱਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਕੋਰੜੇ ਮਾਰਨਗੇ, ਨਾਲੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁੱਟਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਤੀਏ ਦਿਨ ਫੇਰ ਜੀ ਉੱਠੇਗਾ (ਲੂਕਾ 18:31-33)।

ਲੂਕਾ 18:34ਓ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ, ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨਾ ਸਮਝਿਆ।’ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਸਮਝ ਨਾ ਆਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਇਕ

ਦੁਨਿਆਵੀ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 19: 11)। ਸਲੀਬ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਸੀ।

ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾਸਮਝੀ ਦੀ ਹੱਦ ਛੇਤੀ ਹੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ: ‘ਜਬਦੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯਾਕੂਬ ਅਰ ਯੂਹੰਨਾ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਕੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜੇ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਤੋਥੋਂ ਮੰਗੀਏ ਤੂੰ ਸੋਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕਰੇ’ (ਮਰਕੁਸ 10: 35)। ਅਰਥਾਤ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਇਹ ਕਹਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ‘ਜੇ ਚਾਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇ ਦਿਆਂਗਾਂ।’ ਤੁਹਾਡੀ ਵੀ ਇਹ ਇੱਛਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਮੰਗੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰ ਦੇਵੇ।³

ਬੇਨਤੀ: ‘ਡੇਵ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ?’

ਚੌਕਸ ਜਵਾਬ: ‘ਦੱਸੋ ... ਕੀ ਕੰਮ ਹੈ?’

ਯਿਸੂ ਨੇ ਦੋਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ‘ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਰਾਂ?’ (ਮਰਕੁਸ 10: 36)। ਉਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਆਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਵੇ (ਯੂਹੰਨਾ 6: 6 ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਬਖਸ਼ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਤੇਜ ਵਿਚ’ [ਭਾਵ ‘ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ’ (ਮੱਤੀ 20: 21)] ‘ਇਕ ਤੇਰੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਇਕ ਖੱਬੇ ਬੈਠੀਏ’ (ਮਰਕੁਸ 10: 37)।

ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਸੀਹ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਬਾਹਾਂ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੇ ਬੈਠਣਗੇ (ਮੱਤੀ 19: 28)⁴ ਹੁਣ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੰਘਾਸਣਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਤਾਈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਨ ਲਿਆ ਕਿ ਬਾਹਾਂ ਸਿੰਘਾਸਣਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਸਥਾਨ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਉਸ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ⁵ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਸਟੇਟ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਸੈਕਟਰੀ ਆਫ ਟੇਅਰੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।⁶ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਇਸ ਰੂਪਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਅਤੇ ਚਾਂਸਲਰ ਵਿਚ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।⁷

ਅਸੀਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕਿਉਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਦਰ ਦੇਵੇ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਹੁਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਕਾਬਲ ਹਨ: ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਅਤੇ ਧਨ (ਮਰਕੁਸ 1: 20), ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਮਹਾਂਜਾਜਕਾਂ ਨਾਲ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 18: 15)। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ‘ਸਭ ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ’ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ (ਮੱਤੀ 17: 1)। ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਵਿਚ ਭਰਾ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੱਖ ਲਵੇਗਾ। ਕਾਰਣ ਜੇ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਤਾਜ ਪਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸੋਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਮਸੀਹ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਸਲੀਬ ਸੀ।

ਡੇਲ ਹਾਰਟਮੈਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਦੀ ਇਕ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਿੱਦ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ। ਪੁਲ ਦੀ ਮੁਰੰਮਤ ਲਈ ਇਕ ਤਲਾਬ ਨੂੰ ਸੁਕਾਉਣਾ ਸੀ। ਡੇਲ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤਲਾਬ ਵਿਚ ਬਾਸ ਮੱਛੀ ਹੈ, ਸੋ ਉਸ ਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇਕ ਦੋਸਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਝੱਟਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਲ ਪਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪਾਸਿਓਂ ਇਕ ਵੱਡਾ ਜਾਲ ਫੜ੍ਹ ਕੇ ਤਲਾਬ ਦੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵੱਲ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ

ਲੱਗੇ। ਜਾਲ ਭਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਇੰਨਾ ਭਾਰਾ ਕਿ ਡੇਲ ਤੋਂ ਖਿੱਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੱਛੀਆਂ ਉੱਪਰ ਤਕ ਭਰ ਗਈਆਂ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਜਾਲ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਕੱਢਣ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕੁਝ ਹੀ ਮੱਛੀਆਂ ਉਸ ਵਿਚ ਸਨ; ਪਰ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਸ ਵਿਚ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਕੱਛੂ ਹੀ ਸਨ, ਜੋ ਡੂੰਘੇ ਤਲਾਅ ਵਿਚ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਤੈਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਡੇਲ ਨੇ ਨਿਚੋੜ ਕੱਢਿਆ, ‘‘ਸਲੀਬ ਵੱਲ ਵੱਧਦੇ ਹੋਏ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਬਾਰਾਂ ਕੱਛੂ-ਕੁੱਮੇ ਸਨ, ਜੋ ਸਾਰੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਦਿਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ।’’⁸

ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਯਾਰੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਮਾਂ ਸਲੋਮੀ ਵੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ (ਮੱਤੀ 20:20; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 27:55, 56; ਮਰਕੁਸ 15:40, 41)। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਈ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲੱਗੀ, ‘‘ਆਗਿਆ ਕਰ ਜੋ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਮੇਰੇ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪੁੱਤਰ ਇਕ ਤੇਰੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਇਕ ਤੇਰੇ ਖੱਬੇ ਹੱਥ ਬੈਠਣ’’ (ਮੱਤੀ 20:21)⁹

ਮੈਨੂੰ ਬੇਗਮ ਜ਼ਬਦੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਕੋਈ ਦਿੱਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਵੀ ਮਾਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਲਈ ਉਹ ਲਗਭਗ ਹਰ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ‘‘ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਸਾਹਿਬ, ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰ ਦਿਓ। ਵੇਖੋ ਨਾ, ਮੇਰੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਹਨ, ਦੋਵੇਂ ਬੜੇ ਹੋਣਹਾਰ ਹਨ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ...।’’

ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਲੋਮੀ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਤੇ ਫ਼ਖ਼ਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਵਧੀਆ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਨਿਆਵੀ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਰੁਹਾਨੀ ਹੈ, ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਭਾਵ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।¹⁰ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤਕ ਦਿਨ ਰਾਤ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਗੱਲ ਸਮਝ ਆ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਯਾਰੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ (ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 20:22; ਮਰਕੁਸ 10:38)।¹¹

ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ

ਮਸੀਹ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘‘ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਕੀ ਮੰਗਦੇ ਹੋ?’’ (ਮਰਕੁਸ 10:38)। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਏ। ਯਕੀਨਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹਨ: ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਮੰਗ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਮਾਣ ਮੰਗ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਆਦਰ ਅਤੇ ਸਤਿਕਾਰ ਮੰਗ ਰਹੇ ਸਨ।

ਜੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੱਲ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਛੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲ ਤੋਂ ਦੋਹਰੀ ਹੈਰਾਨੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ: ‘‘ਉਹ ਪਿਆਲਾ ਜੋ ਮੈਂ ਪੀਣਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਪੀ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਜਾਂ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹੋ?’’ (ਮਰਕੁਸ 10:38ਅ)। ‘‘ਪਿਆਲਾ’’ ਅੱਤ ਅਨੰਦ (ਜ਼ਬੂਰ 23:5) ਅਤੇ ਤਬਾਹਕੁਨ ਤਕਲੀਫ਼¹² (ਯਸਾਯਾਹ 51:17) ਦੋਹਾਂ ਲਈ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦਾ ਇਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਪਰ ਮਸੀਹਾ ਦੇ ਦੁੱਖ ਲਈ ਹੈ। ‘‘ਬਪਤਿਸਮਾ’’ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਭਾਵ ‘‘ਡੁਬਕੀ’’ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਡੁੱਬ ਜਾਣ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।¹³ ਯਿਸੂ ਦੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ, ਉਸਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਸਲੀਬ ਵੀ ਸੀ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਪਿਆਲੇ ਅਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ: ‘‘ਮੈਂ ਪੀਣਾ ਹੈ ... ਬਪਤਿਸਮਾ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਲੈਣਾ ਹੈ।’’ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਬਾਰੇ ਮੁਕੰਮਲ ਗਿਆਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ,

ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਰਦ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 12:50)।

ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਰੋਮੀ ਫ਼ੌਜ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਫ਼ੌਜੀ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ¹⁴ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਹਿੰਮਤ ਦੀ ਘਾਟ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ।¹⁵ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿਚ ਆਤਮਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ, ‘ਸਾਥੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ’ (ਮਰਕੁਸ 10:39)¹⁶

ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੁਰ ਵਿਚ ਹਰਕਤ ਹੋਵੇਗੀ, ‘ਉਹ ਪਿਆਲਾ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਪੀਣਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੀਓਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਬਪਤਿਸਮਾ ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਲਵੋਗੇ’ (ਮਰਕੁਸ 10:39)। ਮਸੀਹ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਦੇਣਾ ਹੈ: ਯਾਕੂਬ ਨੇ 44 ਈਸਵੀ ਵਿਚ ਹੇਰੋਦੇਸ ਅਗਿੱਪੂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਮਰਨਾ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 12:2) ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੂੰ ਪਾਤਮੁਸ ਟਾਪੂ ਵਿਚ ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਮਿਲਣਾ ਸੀ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:9)।

ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਨੇ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ: ‘... ਸੱਜੇ ਖੱਬੇ ਬਿਠਾਲਨਾ ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ’ (ਮੱਤੀ 20:23)। ਮਸੀਹ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹਾ ਆਦਰ ਖੁਦਾ ਦੇ ਖ਼ਾਸ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਿਚ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਛੱਡ ਆਇਆ ਸੀ (ਵੇਖੋ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:6, 7)¹⁷ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸੰਦਰਭ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ੋਰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਦਰ ਦੀ ਥਾਂ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਖੁਦਾ ਕਰੇਗਾ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਨੇ ਆਦਰ ਦੇ ਉਹ ਥਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖ਼ਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਜਿਹੜੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ (ਮੱਤੀ 20:26, 27)¹⁸ ਪਰ ਅਸੀਂ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿੱਕਲ ਆਏ ਹਾਂ।

ਬਾਰਾਂ ਚੋਲੇ

(ਮੱਤੀ 20:24-28; ਮਰਕੁਸ 10:41-45)

ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ

ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੀ ਰਹੇ, ਪਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੰਧਾਂ ਦੇ ਵੀ ਕੰਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ‘ਦੋਹਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਖਿਝ ਗਏ’ (ਮੱਤੀ 20:24)। ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਝਗੜਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ (ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 9:34; ਮੱਤੀ 18:1; ਲੂਕਾ 22:24)।

ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ

ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੋਲਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਲ ਸੱਦ ਕੇ ਆਖਿਆ, ‘ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਪਰਾਈਆਂ ਕੌਮਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਹੁਕਮ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਵੱਡੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਪੌਂਸ ਜਮਾਉਂਦੇ ਹਨ’ (ਮੱਤੀ 20:25)। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੰਗਠਨ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਅਰਥਾਤ ਮੁਖੀ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਕੇ ਥੱਲੇ ਤੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਥੱਲੇ ਤਕ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦਾ ਡਾਟਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜ਼ਾਹਿਰ ਤੌਰ ਤੇ, ਸਮਾਜ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਲੋਕਾਂ ਕੋਲ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ, ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੀ ਆਪਣੀ ਫ਼ੌਜ ਸੀ, ਰੋਮੀ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਸੀ, ਸ਼ਾਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰ ਸਨ। ਅੱਜ ਦੁਨੀਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕਰਦੀ

ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿੰਨੇ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ, ‘‘ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ’’ (ਮੱਤੀ 20:26ਓ)।

ਜਦ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ’’ ਤਾਂ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ/ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਲੋੜ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਅਗਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਅਗਵਾਈ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਸੰਗਠਨ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।¹⁹ ਹਰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਯੋਗ ਐਲਡਰਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਤੀਤੁਸ 1:5)। ਮਸੀਹ ਤਾਂ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ/ਕਲੀਸੀਆ ਦਾ ਸੰਗਠਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।²⁰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਰੂਹਾਨੀ ਆਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਸਰੀਰਕ ਆਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲੋਂ ਨਾਟਕੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਫ਼ਰਕ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੇ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਟਹਿਲੂਆ ਬਣੇ’’ (ਮੱਤੀ 20:26ਅ)।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਇੰਨੇ ਵਾਕਫ਼ ਹੋਈਏ ਕਿ ਸਾਡੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਟਹਿਲੂਆ’’ ਸ਼ਬਦ ਇੰਨਾ ਕਠੋਰ ਨਾ ਲਗਦਾ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਚਮਕਦਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਮਕੀਲਾ ਰੰਗ ਦੇਣ ਦਾ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਨਾਲ ਪਹਿਨਿਆ ਜਾ ਸਕੇ: ‘‘ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਸੇਵਕ ਹੈ।’’ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਸੇਵਕ’’ ਬਣਨ ਲਈ ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ: ਸੇਵਕ ਜਾਂ ਟਹਿਲੂਆ ਗੰਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਰਨਾ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਸੇਵਕ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਸੇਵਕ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਲਾਘਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਜੋ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਸੀ, ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਧੰਨਵਾਦ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਸੀ (ਲੂਕਾ 17:10;KJV)। ਤਾਂ ਵੀ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ‘‘ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੇ ਸੋ ਟਹਿਲੂਆ ਹੋਵੇ।’’

ਯਿਸੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਇਨਕਲਾਬੀ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਸੇਵਾ ਕਰਾਉਣ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਿਆ। ਇਹ ਤਾਂ ‘‘ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਉਲਟ’’ ਸੀ।²¹ ਮਸੀਹ ‘‘ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ ਦਾ ਇਕ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵਾਂ ਤਰੀਕਾ’’ ਲੈ ਆਇਆ।²² ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲੋਂ ‘‘ਉੱਤਮ’’ ਸਮਝੀਏ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:3)।

ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰਦਾਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੇ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਕਾਮਾ ਹੋਵੇ’’ (ਮੱਤੀ 20:27)। ਆਇਤ 26 ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ‘‘ਟਹਿਲੂਆ’’ ਲਈ (*diakonos*) ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਹੁਣ ਉਸ ਨੇ ‘‘ਕਾਮਾ’’ ਲਈ (*duolas*) ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਟਹਿਲੂਆ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਬੁਰਾ ਹੈ ਹੀ ਸੀ ਪਰ ਕਾਮਾ ਹੋਣਾ ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਬੁਰਾ। ਕਾਮਾ ਜਾਂ ਗੁਲਾਮ ਮਾਲਕ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਹੁੰਦਾ ਸੀ! ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ! (ਖ਼ੁਦਾ ਦਾ ਕਾਮਾ/ਗੁਲਾਮ ਹੋਣ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਅੱਖਿਆਈ ਨਾਲ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ; ਪਰ ਦੂਜੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਕਾਮਾ ਹੋਣ ਤੇ ਰੋਮਾਂਚਕ ਹੋਣਾ ਔਖਾ ਹੈ।²³)

ਯਿਸੂ ਦੀ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ‘‘ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਪਹਿਲੇ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਹੋਣ ਤੇ ਲੜਾਈ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਆਦਰ ਦੀ ਥਾਂ ਪੁੱਛਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਦੀ ਥਾਂ, ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ।’’ ਉਸ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਹਨ: ‘‘ਹਰ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਬੰਦ ਕਰੋ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ।’’

ਇਕ ਮੁਟਿਆਰ ਨੇ ਤਿਆਗ ਤੇ ਇਕ ਸਬਕ ਸੁਣ ਕੇ ਇਕ ਕਾਰਡ ਲਿਖਿਆ, ‘‘ਪਰ ਆਪਣਾ

ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮਨੁੱਖੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।²⁴ ਉਹ ਸਹੀ ਸੀ। ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮਨੁੱਖੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਤਾਂ ਇਲਾਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਖੁਦ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, ‘‘ਜਿਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ²⁵ ਆਪਣੀ ਟਹਿਲ ਕਰਾਉਣ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਆਇਆ’’ (ਮੱਤੀ 20:28; ਵੇਖੋ ਲੂਕਾ 22:27)। ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਇਲਾਹੀ ਹੱਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਲਾਹੀ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ।²⁶ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਸੰਖੇਪ ਕੀਤਾ: ‘‘ਉਹ ਭਲਾ ਕਰਦਾ ... ਫਿਰਿਆ’’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10:38)। ਉਸ ਦਾ ਮਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਪਿਘਲ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਮਦਦ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਕਦੀ ਇੰਨਾ ਨਹੀਂ ਥੱਕਿਆ ਸੀ, ਕਦੀ ਇੰਨਾ ਗੁੱਝਿਆ ਜਾਂ ਇੰਨਾ ਕੰਮ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਖੁਝਿਆ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਂਹ ਕਰ ਦੇਵੇ। ਉਹ ਸੇਵਾ ਲਈ ਹਰ ਵਕਤ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।²⁷

ਯਿਸੂ ਨੇ ਫਿਰ ਸੇਵਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਕੰਮ, ਦੂਜਿਆਂ ਲਈ ਆਪਣੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ: ‘‘ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਥਾਂ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਭਰਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਣ ਆਇਆ’’ (ਮੱਤੀ 20:28ਅ)। ਇਕ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਾਰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕਿਉਂ ਆਇਆ: ‘‘ਮੈਂ ਧਰਮੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਤੋਬਾ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ’’ (ਲੂਕਾ 5:32; ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 9:13); ‘‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਗੁਆਚੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਭਾਲਣ ਅਤੇ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ’’ (ਲੂਕਾ 19:10)। ਮੱਤੀ 20:28 ਵਿਚ ਉਦੇਸ਼ ਵਾਕ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਮਕਸਦ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਸੀ: ਉਹ ਆਇਆ ਕਿ ‘‘ਟਹਿਲ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਥਾਂ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਭਰਕੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦੇਵੇ।’’

ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ‘‘ਨਿਸਤਾਰਾ’’ ਸ਼ਬਦ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: ‘‘ਨਿਸਤਾਰਾ’’ ਅਗਵਾ ਕੀਤੇ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਇਆ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਨਿਸਤਾਰਾ’’ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚ (*lutron*) ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿਚ ਅਰਥ ਉਸ ਤੋਂ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਸਪਤਤੀ ਅਨੁਵਾਦ ਵਿਚ,²⁸ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਗੁਲਾਮ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਖ਼ਰੀਦਣ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਬੰਧਕ ਜਾਂ ਯੁੱਧਬੰਦੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਸ਼ਖ਼ਸ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।²⁹ *Lutron* ਦੇ ਮੂਲ ਅਰਥ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ‘‘ਕੀਮਤ ਲੈ ਕੇ ਛੱਡਣਾ’’ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੰਖੇਪ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।³⁰

ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਖ਼ਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਪਾਪ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹੋਈ ਹੈ। *Lutron* ਸਿਰਫ਼ ਮੱਤੀ 20:28 ਅਤੇ ਮਰਕੁਸ 10:45 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:5, 6 ਸਣੇ ਫੁਟਕਾਰੇ ਤੇ ਹੋਰ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ,³¹ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ‘‘ਕਿਉਂ ਜੋ ... ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿਚ ਇੱਕੋ ਵਿਚੋਲਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਆਪ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ। ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿਤ ਕਰਕੇ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।’’³²

ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਮੱਤੀ 20:28 ‘‘ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਨਿਸਤਾਰੇ’’ ਦੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:6 ‘‘ਸਭਨਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸ਼ਚਿਤ’’ ਦੀ ਮੱਤੀ 20:28 ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਮੱਤੀ 20:28 ਵਿਚ ‘‘ਬਹੁਤਿਆਂ’’ ਸ਼ਬਦ ‘‘ਸਭਨਾਂ’’ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਹੈ।³³ ਫੇਰ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ਦਾ ਮੁੱਲ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ। ਅਜਿਹਾ ਕਿਆਸ ਵਚਨ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ

ਕਿ ‘‘ਅਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸਦਾ ਦੀ ਚੌਕਸੀ ਹੈ’’³⁴ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਕਿ ਕੀਮਤ ਕਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੱਤੀ 20:28 ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਕੀਮਤ ਚੁਕਾਉਣੀ ਪਈ।³⁵ ਪਤਰਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘‘... ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਸਤਾਰਾ³⁶ ਨਾਸਵਾਨ ਵਸਤਾਂ ਅਰਥਾਤ ਚਾਂਦੀ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਅਮੋਲਕ ਲਹੂ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਜਿਹੜਾ ਨਿਹਕਲੰਕ ਅਤੇ ਬੇਦਾਗ ਲੇਲੇ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਸੀ’’ (1 ਪਤਰਸ 1: 18, 19)। ਪੌਲਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘‘ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੁੱਲ ਨਾਲ ਲਏ ਗਏ ਹੋ, ਇਸ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰੋ’’ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 6:20)।

ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਪਹਿਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਸੇਵਕ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਪ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਮਸੀਹ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਲਈ ਮਰ ਗਿਆ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:3)!

ਸਭ ਚੇਲੇ

ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ

ਖ਼ਤਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਯਿਸੂ ਦੇ ਸਬਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪਲ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਾਸ਼! ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਜ/ਕਲੀਸੀਆ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਅੰਦਰ ਸਰੀਰਕ ਲਾਲਸਾ ਸਦਾ ਲਈ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਫਸੋਸ ਕਿ ‘‘ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਪਣੇ ਸਫ਼ਰ ਦੌਰਾਨ ਬੀਤ ਰਹੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਹਵਾ ਵਿਚ ਇੰਨਾ ਸਾਹ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ... ਕਿ ਛੂਤ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਔਖਾ ਹੈ।’’³⁷ ਸਮਾਜ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ‘‘ਅੱਵਲ ਵੱਲ ਵੇਖੋ’’ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।³⁸ ਆਪਣੇ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਨੂੰ ਛੂਤ ਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਮੰਡਲੀਆਂ ਕਈ ਵਾਰ ਕਾਮਯਾਬੀ ਅਤੇ ਅਕਾਰ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿਚ ਫਸ ਕੇ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦਾ ਸਾਰ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਸੀਹੀਅਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਛੂਤ ਲਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਵੱਡੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਮੰਡਲੀਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੋੜ ਅਕਸਰ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲੋਕ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਐਲਡਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਲਚ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ (ਜੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਈਏ) ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਦ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੇ ਕਿਸੇ ਭਲਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਪਹਿਚਾਣ ਜਾਂ ਤਾਰੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਅਸੀਂ ‘‘ਸੇਵਕ’’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਖ਼ੁਸ਼ਾਮਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਅਸਲ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਸੇਵਕ ਦੀ ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਯਕੀਨਨ ਹੀ ‘‘ਗੁਲਾਮ’’ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ।

ਆਪਣਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ

ਯਿਸੂ ਅੱਜ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘‘ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੇ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਟਹਿਲੂਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਸਰਦਾਰ ਬਣਨਾ ਚਾਹੇ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਕਾਮਾ ਹੋਵੇ’’ (ਮੱਤੀ 20:26, 27)। ਕਾਮਾ ਹੋਣਾ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਸੱਜੇ ਖੱਬੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੀ, ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਮੱਤੀ 20:26, 27 ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਦਰ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਚਾ ਕੇ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਤਿਆਗ

ਅਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਜਾਂ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਪੌਲਸ ਵਰਗੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਮਹਾਨ ਕਿਰਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਲੀਮ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਾਰੀਫ਼ ਜਾਂ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗੁਮਨਾਮੀ ਵਿਚ ਗੁਜ਼ਾਰ ਦਿੱਤੀ।

ਸਾਰ

ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹੋ? ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਇਹੀ ਹੈ ਕਿ ‘ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ‘ਵੱਡੇ’ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ?’ ਕੁਝ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਣੇ ਰਹਿ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਲਗਦੇ ਹਨ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 5: 12–14)। ਦੂਜਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ‘ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਸੇਵਕ ਬਣਨਾ ਆਪਣਾ ਟੀਚਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ?’ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਲਈ ਯਿਸੂ ਵਾਂਗ ਸੇਵਕ ਬਣਨ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਦੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2: 5), ‘ਉਸ ਦੀ ਪੈੜ ਉੱਤੇ’ ਚੱਲਣ (1 ਪਤਰਸ 2: 21), ਅਤੇ ‘ਉਹ ਦੇ ਸਰੂਪ ਉੱਤੇ ਬਣਨ’ (ਰੋਮੀਆਂ 8: 29) ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਹੈ। ਖੁਦਾ ਸਾਡੀ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ‘ਉਸ ਵਿਚ ਜੋ ਸਿਰ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਧਦੇ ਜਾਣ’ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰੇ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4: 15)!³⁹

ਨੋਟਸ

ਇਸ ਸਰਮਨ ਲਈ ਬਦਲਵਾਂ ਸਿਰਲੇਖ ‘ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਲੋੜ,’ ‘ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਔਖੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ,’ ‘ਤੁਹਾਡੇ ਰੂਹਾਨੀ ਟੀਚੇ ਕੀ ਹਨ?’ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਥੋੜੇ ਜਿਹੇ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ‘ਮਹਾਨਤਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਢੰਗ’ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਚਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸਟੁਅਰਟ ਖ੍ਰਿਸਟੋ ਨੇ ਰੂਹਾਨੀ ਮਹਾਨਤਾ ਲਈ ਤਿੰਨ Dਆਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। (1) ਤੁਹਾਨੂੰ *diakonos* (ਸੇਵਾਦਾਰ) ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; (2) ਤੁਹਾਨੂੰ *doulos* (ਗੁਲਾਮ) ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; (3) ਤੁਹਾਨੂੰ *donor* (ਦਾਨੀ; ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਿੱਤੀ) ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।⁴⁰ ਰਿਚਰਡ ਰੋਜ਼ਰਸ ਨੇ ਤਿੰਨ S ਸੁਝਾਏ ਹਨ: *servicing* (ਸੇਵਾ), *slavery* (ਗੁਲਾਮੀ) ਅਤੇ *sacrifice* (ਕੁਰਬਾਨੀ)।⁴¹ ਸੇਵਕ ਹੋਣ ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਰਮਨ ਲਈ ਚਾਰਲਸ ਸਵਿੰਡਲ ਦੀ ਕਿਤਾਬ *ਇੰਪਰੂਵ ਯੇਅਰ ਸਰਵ* ਵਿਚ ਢੰਗ ਵਸੀਲਾ ਹੈ।⁴² ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਸਰਮਨ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਇਹ ਵਚਨ ‘ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?’ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਲੋਮੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਮੰਗ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਲਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਅਤੇ ਮੌਤ ਮੰਗ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਵੇਖੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੁਫ਼ਨਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਰਹੋ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕ ਹੋਰ ਢੰਗ ‘ਕਈ ਵਾਰ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ’ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਹੋਣਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ, ਪਰ ਗਲਤੀ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮੱਤੀ 20 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੇ (1) ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮਿਸ਼ਨ ਬਾਰੇ (ਆਇਤਾਂ 17–19), (2) ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸੁਭਾਅ ਬਾਰੇ (ਆਇਤਾਂ 28) ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ।⁴³

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਆਪਣੇ ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਸ ਨੂੰ ਬਦਲ ਲਵੋ। ਆਪਣੀ ਤਿਆਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਕਿ ਵੱਡੇ ਹੋ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਬਣਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ²ਨਵਾਂ ਨੇਮ ਰੁਹਾਨੀ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਲੋੜ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4: 15; 1 ਪਤਰਸ 2:2; 3: 18)। ਰੁਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ‘ਵੱਡਾ’ ਹੋਣ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ‘ਸਿਆਣਾ’ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 14:20; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4: 13)। ³ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬੱਚੇ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਕ ਵਾਰ ਆਪਣੇ ਮਾਂ ਬਾਪ ਤੇ ਇਹ ਅਜ਼ਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਨਿੱਜੀ ਅਨੁਭਵ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ⁴‘ਜਦ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਵਾਲ ਹੋਣ’ ਪਾਠ ਤੇ ਮੱਤੀ 19:28 ਤੇ ਸੰਖੇਪ ਚਰਚਾ ਵੇਖੋ। ⁵ਜੇ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਛੇਤੀ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਝਗੜ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਕਿ ਵਧੇਰੇ ਅਹਿਮ ਗੱਦੀ ਤੇ ਕੌਣ ਬੈਠੇਗਾ। ⁶ਜੇਮਸ ਬਰਟਨ ਕਾਫ਼ਮੈਨ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦ ਗੌਸਪਲ ਆਫ ਮੈਥਿਊ* (ਆਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਸ: ਫਰਮ ਫ਼ਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1975), 217. ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਰੂਪਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੈਂ 1950 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿਚ ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਰੌਬਰਟਸ ਤੋਂ ਸੁਣੀ ਸੀ। ⁷ਜੇਮਸ ਬਰਟਨ ਕਾਫ਼ਮੈਨ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਦ ਗੌਸਪਲ ਆਫ ਮੈਥਿਊ* (ਆਸਟਿਨ, ਟੈਕਸਸ: ਫਰਮ ਫ਼ਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਹਾਊਸ, 1968), 312. ਇਸ ਰੂਪਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਸਭ ਤੋਂ ਅਹਿਮ ਸਿਆਸੀ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਕਰੋ। ⁸ਡੇਲ ਹਾਰਮੇਨ, ਈਸਟਸਾਈਡ ਚਰਚ ਆਫ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਮਿਡਵੈਸਟ, ਓਕਲਾਹੋਮਾ, 2000 ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੰਦੇਸ਼। ⁹ਅਸੀਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਕ੍ਰਮ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਨੇ। ਇਹ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਾਕੂਬ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਪੁੱਛਿਆ ਹੋਵੇ। ¹⁰ਉਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਗਲੀਲ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਸਫ਼ਰ ਕਰਦੇ ਸਨ। (ਮਰਕੁਸ 15:40, 41), ਪਰ ਇਹ ਕਦੀ ਕਦੀ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ; ਉਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਂਗ ਖ਼ਾਸ ਨਿੱਜੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

¹¹ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦਿਓ ਕਿ ਦੂਜੇ ਚੇਲੇ ਜ਼ਬਦੀ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਨਰਾਜ਼ ਹੋਏ ਸਨ (ਮੱਤੀ 20:24; ਮਰਕੁਸ 10:41)। ¹²ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਾਸ ਲਈ ਵਾਜਬ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਤਬਾਹਕੁਨ ਦੁੱਖ’ ਵਾਕ ਨੂੰ ਜੋੜ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਮਰ ਕੇ, ਪਾਪ ਦੀ ਸਾਡੀ ਸਜ਼ਾ ਆਪਣੇ ਤੇ ਲੈ ਲਈ। ਉਸ ਦੁੱਖ ਦਾ ਸਿਖਰ ਤਦ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਹ ਖ਼ੁਦਾ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ। ¹³ਯਿਸੂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲੁਕਾ 12:50 ਵਿਚ ਇਸ ਰੂਪਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਡੁੱਬੇ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਰੂਪਕ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਖ਼ੁਦਾਈ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ; ਵੇਖੋ ਜ਼ਬੂਰ 42:7; 69:15; 124:4)। ¹⁴ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਕੰਮ ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਘਿਨਾਉਣੇ ਰੋਮੀਆਂ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ¹⁵ਆਖਿਰ ਉਹ ‘ਗਰਜ਼ਣ ਦੇ ਪੁੱਤਰ’ ਸਨ (ਮਰਕੁਸ 3:17) ਤਾਂ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੇਖਾਂਗੇ, ਖ਼ਤਰੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ, ਉਹ ਦੂਜੇ ਸਾਰੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨਾਲ ਭੱਜ ਗਏ। ¹⁶ਮੱਤੀ 26:33, 35 ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰ ਜਵਾਬੀ ਚੇਤੇ ਕਰਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ¹⁷ਯਿਸੂ ਵੱਲੋਂ ਤਿਆਗੇ ਗਏ ਖ਼ੁਦਾਈ ਖ਼ਾਸ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦੇ ਇਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਵੇਖੋ ਮਰਕੁਸ 13:32. ¹⁸ਇਕ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਥਾਤ ਦੇ ਡਾਕੂਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਹੜੇ ਪਿਆਲਾ ਪੀਣ ਸਮੇਂ ਉਸ ਦੇ ਸੱਜੇ ਅਤੇ ਖੱਬੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲਏ ਹੋਏ ਸਨ। ¹⁹ਤੁਸੀਂ ਭੌਤਿਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ²⁰ਡਿਨੋਮੀਨੇਸ਼ਨ ਵਾਲੀ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨਾਂ ਵਾਂਗ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੁਨਿਆਵੀ ਮੁਖੀ ਜਿਸਦੇ ਅਧੀਨ ਕਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਸੰਗਠਨ ਵਚਨ ਤੋਂ ਬਾਹਰਾ ਹੈ।

²¹ਵਿਲੀਅਮ ਬਾਰਕਲੇ, *ਦ ਗੌਸਪਲ ਆਫ ਮੈਥਿਊ*, ਜਿਲਦ 2, ਸੋਧਿਆ ਅੰਕ, ਦ ਡੇਅਲੀ ਬਾਈਬਲ

ਸੀਰੀਜ਼ (ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ, ਵੈਸਟਮਿੰਸਟਰ ਪ੍ਰੈਸ, 1975), 232. ²²ਉਥੇ ਹੀ. ²³ਖੁਦਾ ਦਾ ਦਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 7:22; ਮਨੁੱਖਾਂ ਦਾ ਦਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 9:19. ²⁴ਟੈਨਿਸਨ ਮਾਰਟਿਨ, ‘‘ਬਟ, ਡਿਨਾਇੰਗ ਸੈਲਫ ਇਜ਼ ਨਾਟ ਹਿਊਮਨ!’’ *ਯਾਵ ਫਾਰ ਟ੍ਰੇਡ* (ਅਪ੍ਰੈਲ-ਜੂਨ 2001): 42. ²⁵ਟੀਕਾਕਾਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੱਤੀ 20:28 ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਸੀਹਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਦੋ ਮਹਾਨ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ: ਦਾਨੀਏਲ 7 ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ‘‘ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ’’ ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ 52; 53 ਦੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਦਾਸ ਤੇ ਵਿਚਾਰ। ²⁶ਇਹ ਵਾਕ ਡੀ. ਸਟੁਅਰਟ ਬ੍ਰਿਸਕੋ, *ਐਕਸਪੋਜ਼ਿਟਰੀ ਨੌਗੋਟਸ ਫਰਾਮ ਦ ਗੌਸਪਲ* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1994), 141. ²⁷ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ²⁸ਸਪਤਤੀ ਅਨੁਵਾਦ ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਦੇ ਯੂਨਾਨੀ ਅਨੁਵਾਦ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ²⁹ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ‘‘ਨਿਸਤਾਰੇ’’ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਬਦਲ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਤੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਧਨ (ਕੂਚ 21:29, 30); ਪਲੋਠੇ ਨੂੰ ਛੁਡਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਕੀਮਤ (ਗਿਣਤੀ 18:15) ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਗੁਲਾਮ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਲੈਣ ਲਈ ਵਰਤੇ ਧਨ (ਲੇਵੀਆਂ 25:51, 52) ਲਈ (ਕੂਚ 30:12) ਹੁੰਦੀ ਸੀ। ³⁰ਵੇਖੋ ਜਿਓਫਰੀ ਡਬਲਯੂ. ਬਰੋਮਿਲੇ, *ਬਿਓਲੋਜੀਕਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਆਫ ਦਾ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ*, abr. (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸ਼ਿਗਨ: ਵਿਲੀਅਮ ਬੀ. ਈਰਡਮੈਨ, ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰ. 1985), 545.

³¹ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਰੂਪ ਰੋਮੀਆਂ 3:24, ਅਫਸੀਆਂ 1:7 ਅਤੇ ਇਬਰਾਨੀਆਂ 9:12 ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ³²ਮੱਤੀ 20:28 ਅਤੇ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:6 ਵਿਚ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਹਨ: ਮੱਤੀ 20:28 *lutronanti* (‘‘ਦੀ ਥਾਂ ਨਿਸਤਾਰਾ’’) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦਕਿ 1 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:6 ਮਿਸ਼ਰਤ ਸ਼ਬਦ *antiloutron* ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ³³ਜੈਕ ਪੀ. ਲੂਈਸ, *ਦ ਗੌਸਪਲ ਅਕਾਰਡਿੰਗ ਟੂ ਮੈਥਿਊ, ਪਾਰਟ 1*, ਦਾ ਲਿਵਿੰਗ ਵਰਡ ਕਮੈਂਟਰੀ ਸੀਰੀਜ਼, ਸੰ. ਐਵਰਸਟ ਫਰਗਿਊਸਨ (ਅਬਿਲੇਨ ਟੈਕਸਸ: ਏਸੀਯੂ ਪ੍ਰੈਸ, 1976), 81. ³⁴ਇਹ ਮਸ਼ਹੂਰ ਕਹਾਵਤ ਜਾਹਿਰ ਤੌਰ ਤੇ ਡਬਲਿਨ, ਆਇਰਲੈਂਡ ਵਿਚ, 10 ਜੁਲਾਈ 1970 ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜੌਨ ਫਿਲਪੋਟ ਕਰੈਨ ਦੇ ਭਾਸ਼ਨ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੈ। ³⁵ਬਾਰਕਲੇ 235. ³⁶ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘‘ਨਿਸਤਾਰਾ’’ ਲਿਊਟਰੋਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਹੈ। ³⁷ਜੂਸਟ ਡੇ ਬਲੈਕ, *ਅਨਕੰਫਰਟੇਬਲ ਵਰਡਜ਼* (ਲੰਦਨ: ਲੌਂਗਮੈਨ, ਗ੍ਰੀਨ ਐਂਡ ਕੰ., 1958), 54. ³⁸‘‘ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰ’’ ਮੁਹਾਵਰਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ³⁹ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਰਮਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹੌਸਲਾਅਫ਼ਜ਼ਾਈ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ ਲਈ ਵੱਡੇ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ (ਯਾਕੂਬ 5:16)। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ (ਮਰਕੁਸ 16:15, 16; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38)। ⁴⁰ਬ੍ਰਿਸਕੋ, 141.

⁴¹ਰਿਚਰਡ ਰੋਜ਼ਰਸ, *ਬਿਹੋਲਡ ਯੋਅਰ ਕਿੰਗ (ਬੁਕ ਆਫ ਮੈਥਿਊ)* (ਲੌਬੋਕ, ਟੈਕਸਸ: ਸਨਸੈਟ ਸਟੱਡੀ ਸੀਰੀਜ਼, ਪੰਨਾ ਰਹਿਤ), 26. ⁴²ਚਾਰਲਸ ਆਰ. ਸਵਿੰਡਲ, *ਇੰਪਰੂਵ ਯੋਅਰ ਸਰਵ: ਦ ਆਰਟ ਆਫ ਅੱਨਸੈਲਫਿਸ਼ ਲਿਵਿੰਗ* (ਵਾਕੋ, ਟੈਕਸਸ: ਵਰਡ ਬੁਕਸ, 1981)। ‘‘ਇੰਪਰੂਪ ਯੋਅਰ ਸਰਵ’’ ਕਥਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਟੈਨਿਸ ਦੀ ਖੇਡ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ; ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧੀ ਵੱਲ ਨੂੰ ਟੈਨਿਸ ਬਾਲ ਹਿਟ (‘‘ਸਰਵ’’) ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਢੰਗ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ⁴³ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਐਲਗਰ ਵਿਚ, *ਪ੍ਰੀਚਿੰਗ ਕ੍ਰਾਈਸਟ* (ਜੇਪਲਿਨ, ਮਿਜ਼ੋਰੀ: ਕਾਲਜ ਪ੍ਰੈਸ, 1992), 113 ਵਿੱਚੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।